

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 310:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft over grundskyldpromillen for landbrugs- og lignende ejendomme).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 27/5 93. Betænkning 16/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 23/2 93. Første behandling 16/3 93. Betænkning 15/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF fremsatte forslag til ændring af forligsmandsloven meget tidligt i Folketingets samling. Uheldigvis blev det sådan, at det først kom på dagsordenen på et tidspunkt, hvor partierne med rette kunne sige, at forslaget kom som en hund i et spil kegler.

Det kom nemlig midt i en overenskomstsituation, som det hedder på nudansk.

Det er længe siden, og nu står vi med forslaget til anden behandling. Jeg må sige, at mange af de ord, der blev sagt ved første behandling, gik i retning af, at var forslaget ikke kommet som en hund i et spil kegler, ville man have set på det, for det er klart, at de regler i forligsmandsloven, jeg her taler om, og som er 20 år gamle, trænger til at blive revideret.

Det, det handler om, er nemlig sammenkædningsreglen og 35 pct.-reglen. Flere, jeg vil sige fremtrædende socialdemokrater har i fagblade og lignende givet udtryk for, at de var enige i, at der bør ske en demokratisering af disse regler.

Vi så tydeligst, hvad reglerne betød, dengang slagteriarbejderne stemte en overenskomst ned med en stor majoritet, men på grund af sammenkædningsregel og 35 pct.-regel endte med at måtte arbejde efter overenskomster, de egentlig havde sagt nej til. Det betød – jeg har nemlig ikke glemt, at de blev lavet om sidste gang – at de i 4 år måtte kæmpe for at få en arbejdstid, de kunne holde ud at leve med. De vandt kampen til sidst, og det var godt, men det kunne de have klaret på mindre end 2 år, hvis reglerne havde været i overensstemmelse med, hvad man må forlange reglerne er i 1993.

Ved de seneste overenskomster var det journalisterne, der kom i klemme. De havde ikke forlangt en krone, om jeg så må sige, i lønningsposen til forhandlingerne om deres overenskomster. De havde forlangt penge for nogle orlovsordninger, hvilket tydeligt er noget af det, der peger fremad med hensyn til at få rotation på arbejdsmarkedet. Det synes jeg jo var strålende, uden jeg dermed skal blande mig i deres overenskomster. De måtte, på grund af at de fik deres overenskomster sammenkædet med mureres, tømreres, jord- og betonarbejderes osv., finde sig i, at de fik nogle lønforhøjelser, som de ikke havde bedt om, mens alt det, de havde bedt om, blev taget af bordet. Det er

[Lilli Gyldenkilde]

efter min bedste mening ikke i pagt med vores opfattelse af demokrati og indflydelse på vores eget arbejdsliv i 1993.

I forhandlingerne om forslaget her foreslog jeg i udvalget, at hvis man ikke kunne nå til enighed om ændringerne her og nu, kunne man opfordre parterne til inden for et år at komme med forslag til, hvordan de kunne forestille sig nogle regler, der var mere i overensstemmelse med den demokratiske ånd i 1993. End ikke det kunne Socialdemokratiet give sin støtte til. Det fatter jeg ikke, så meget mere som jeg ved, at LO har prøvet med forhandlinger med modparten med henblik på at få nogle ændringer.

Jeg kan ikke forstå, at dette Folketing ikke vil være med til at sige til arbejdsmarkedets parter, at vi må have demokratiseret forligsmandslovens regler, for det er ikke til at holde ud, at vi i 1993, hvor vi taler meget om demokrati, hvor vi lærer vores børn om demokrati, og hvor det demokratiske islæt i det hele taget spiller en rolle og bør spille en hovedrolle, ikke kan give folk indflydelse på egne overenskomstvilkår. Vi lever ikke mere i betontiden. Vi lever i en tid, hvor medlemmerne af fagforeningerne vil have indflydelse på deres egne løn- og arbejdsvilkår, og derfor bør disse regler laves om.

Jeg ved godt, at dette forslag bliver nedstemt ved tredje behandling, men jeg synes ikke, at Folketingets medlemmer, nu da vi er samlet så mange, som vi er ved denne lejlighed, skulle stå i den situation, at de ikke anede, hvad dette forslag handlede om. Jeg synes, det er vigtigt, at debatten om det fortsætter – og hermed har jeg ikke lovet, at jeg ikke vil fortsætte debatten ved tredjebehandlingen.

Poul Erik Dyrland (S):

I Socialdemokratiet har vi ikke noget imod at have debat om de emner, vi her behandler, men jeg er nødt til at sige, at når Socialdemokratiet siger nej til SF's forslag, er det, fordi vi er uenige i et væsentligt element i forslaget, og det er afskaffelse af sammenkædningsreglen.

Det forslag til ændring af loven, som SF her har fremsat, vil ikke kunne opnå Socialdemokratiets tilslutning. Det sagde vi også under førstebehandlingen. SF har så forsøgt sig med en beretning i udvalget, og jeg har for længst meddelt fru Lilli Gyldenkilde, at vi fra Social-

demokratiets side ikke kunne medvirke til en sådan beretning. Når vi ikke kan det, er det, fordi den verden, der ligger uden for disse mure – i modsætning til fru Lilli Gyldenkilde, kan jeg forstå – har fået informationer om, at der i visse kredse er taget initiativ til at iværksætte det arbejde, som fru Lilli Gyldenkilde foreslår i det forslag, vi i udvalget er blevet præsenteret for.

Jeg kan derfor konstatere, at man uden for disse mure – og det synes jeg er væsentligt – har lyttet til debatterne her i salen. Det betragter vi i Socialdemokratiet som overordentlig positivt, og vi ser hen til, at disse initiativer vil føre i retning af, at visse dele af forligsmandsloven bliver demokratiseret. Det er vi enige med fru Lilli Gyldenkilde i.

Formanden:

Fru Lilli Gyldenkilde – og jeg betragter det som et indlæg i anden omgang.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes naturligvis, det er udmærket, at man uden for disse tykke mure er begyndt at overveje, hvordan man kan komme videre, men jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialdemokratiet kan være imod, at man siger til dem derude: Se nu at få kigget på dette her inden for et års tid. Det var jo det, det handlede om i sidste omgang. Det var en beretning fra mig, hvori jeg siger: Når vi ikke kan få dette forslag igennem, så lad os i det mindste pålægge parterne at komme med forslag til, hvordan det så kan komme til at se ud.

Der er ingen, der har lagt sig fast på hverken det ene eller det andet i det beretningsudkast, som jeg kan se hr. Poul Erik Dyrland sidder med. Der kan han læse, at der ikke er nogen pålæg om, hvordan de skal komme frem til det. Der er kun et ønske om, at det skal være inden for et års tid, for ellers begynder vi at tage debatten om det igen i Folketinget.

Jeg kan forsikre, at om jeg så skal fremsætte dette forslag i hver eneste samling fra nu af, og til jeg forlader Folketinget, så vil jeg gøre det, hvis der ikke sker noget på dette område. Vi lever i 1993. Vi kan ikke være bekendt, at den beton, der ligger over hele dette system, skal blive liggende. Så jeg håber det bedste og frygter det værste.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Fru Lilli Gyldenkilde er så bekymret for, at der ikke skal ske noget med hensyn til demokratisering og modernisering af forligsmandsloven. Den bekymring mener jeg ikke er rimelig i betragtning af, at hovedorganisationerne, da mæglingsskitsen blev lagt ud til afstemning, klart tilkendegav både fra LO's og fra DA's side, at tiden var kommet til en demokratisering, og jeg ved, at der allerede er taget de nødvendige kontakter.

Vi synes ikke, det er nødvendigt, ja, vi synes faktisk, det er overflødigt at skrive i en beretning, at vi mener det samme som hovedorganisationerne, og som de offentligt har tilkendegivet er en nødvendighed og en faglig forpligtelse, en forpligtelse, der først og fremmest ligger hos arbejdsmarkedets parter.

Det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte SF's forslag. Vi anser det for at være overflødigt.

Poul Erik Dyrland (S):

Der var i fru Lilli Gyldenkildes sidste indlæg nogle sekvenser, man kunne opfatte, som man ville: som en trussel eller som et løfte.

Men vi i Socialdemokratiet betragter det som værende det klogeste af dette hus at lade parterne forhandle i fred og ro, lade dem prøve at løfte denne opgave i fred og ro, uden at vi via en beretning har lagt vores klamme hånd på det, der forhåbentlig skal køre. At lade de forhandlinger køre tror jeg giver det bedste resultat i den sidste ende.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu skal jeg være lidt elskværdig og sige, at det er et løfte. Jeg har ikke så meget at true med, og det er jeg helt klar over, men det er et løfte, at vi skal have ændret på dette her. Om jeg så skal komme med forslag i hver samling, vil jeg gøre det, for sandheden er jo, at intet sker af sig selv på disse områder. Når man nu selv er ved at indse, at der må gøres op med de regler, der er, er det på baggrund af, at nogen har råbt højt meget længe, også så længe, at hr. Poul Erik Dyrland måske ikke engang kan huske det.

Lad mig så sige, at det er helt rørende at høre hr. Poul Erik Dyrland tale om, hvor godt og

smukt det er, at parterne klarer de sager, som kommer parterne ved. Det vil jeg huske i de kommende dages debat om en lang række lovforslag, hvor parterne på både den ene og den anden side er stærkt utilfredse med alt, hvad der ligger, og hvor de overhovedet ikke har været taget med på råd. Tak for sangen!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 329:

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. (Ændring af bestemmelser om bankens ud-lån og personale).

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 25/5 93. Første behandling 1/6 93. Betænkning 16/6 93).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Pia Larsen (V):**

Vestre har stillet et ændringsforslag, som går ud på, at bestemmelsen om Hypotekban-